

1 af 8

Gudstjeneste søndag d. 24. november 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Jer 23,1-6, Luk 1,68-79 (Salme 46) & Kol 1,11-20 & Luk 23,33-45.

Musik: Anders Gustavsen-Sprotte. Finn Hansen Trøjgaard.

Sang: Emma Berghuis Stokholm, Rikke Roland Honoré & Søren Jantzen.

Teknik: Julian Felix-Levin

Emma: Peace in Christ

Velkomst

Salme: Hil dig frelser og forsoner

Bøn - Fadervor

Børnekirke

Indslag om indien

Omtaler og indsamling

Salme: Glæd dig, din Herre Gud

Bibellæsning

Tale

Taizé: Jesus, Guds søn, du lys i mit indre (flyder over i....)

Bøn og lys

Rikke: Remembrance

Salme: Der er noget i luften

Velsignelse

Søren: He Lives

Prædiken søndag d. 24. november 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Jer 23,1-6, Luk 1,68-79 (Salme 46) & Kol 1,11-20 & Luk 23,33-45.

Der hang to mænd på et kors...

Det kun lyde som indledningen til en joke, men det er det ikke i dag. Det er indledningen til den sidste tale i dette kirkeår.

Denne sidste søndag inden, adventstiden begynder, fokuserer vi på Jesus, som kongen, den almægtige, verdens frelser. For der ingen tvivl om, at frelsen kom med den mand, som er hele verdens lys.

Så er spørgsmålet bare om vi faktisk har brug for frelse?

Er der mere i historien om to mænd, der hang på et kors?

De to mænd, der hang på et kors, var i en situation, hvor de havde brug for frelse. Det var ret åbenbart at, de havde brug for det - ret desperat endda.

For er man først i romerriget blevet dødsdømt, og hamret fast til at kors, så man kunne hænge der i vanvittig lidelse, og på den måde blevet en del af datidens syge reality-shows, så var man sådan cirka så langt ude, som man overhovedet kan komme som menneske.

Vi ved ikke andet om de to mænd på koret, end at de var forbrydere. Faktisk betyder det græske ord (κακοῦργοι) "de, som gør det onde." I Matthæus¹ og Markus² beskrives de som røvere. Det er sikkert derfor mange af os mener, at det er to røvere.

¹ Matt 27,38

² Mark 15,27

Forbryder er ikke noget man bliver sådan over night. Der ligger sikkert en lang opvækst fyldt med svigt og bristede muligheder bag de to mænd, på korset. Der er ganske givet en lang række af forbrydelser, og mennesker de har forudrettet bag dem. Helt sikkert er det, at deres liv har ikke være let. og der er løbet meget vand i åen, før man kommer til at ende sit liv, som dødsdømt, selv i datidens grusomme romerige.

Med det siger jeg, det som ene røver bekræfter, da han nævner, at de to kriminelle får løn som forskyldt.³ De har selv bragt sig i en situation, hvor de faktisk får som de har fortjent. Med andre ord, de er sådan cirka så langt fra at kunne kalde sig Guds bedste børn, som man kan være.

Der hænger to mænd på et kors, og de er så langt ude, som man overhovedet kan være. De er i helvede! Når man er i helvede, kan man ikke redde sig selv. Da har man brug for frelse.

Mellem dem hænger en tredje mand. Han er ligesom dem selv, blevet slået, sparket og pisket. Det er ham al opmærksomheden er omkring. Det er ham de mange menesker, som er forsamlet gør nar af. Det er ham de råber af. Det er ham de er kommet for at se.

Over ham på korset hænger et skilt: INRI
Det er besættelsesmagtens ydmygelse på deres latin: Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum”
Jesus fra Nazaret - Jøderne konge.

Ydmygelsen var total- Ingen kongelig er henrettet ved korsfæstelse. Hvis man var kongelig, hvad man selv i døden privilegier, som gjorde dødsstraffen mindre smertefuld.

³ Luk 23,41.

4 af 8

Soldaterne håner ham

Jesus har på intet tidspunkt i sit liv hævdet, at være fornem eller kongelig på den måde, andre er. Tværtimod har han altid opsøgt de fattige, de udstødte, de forhadte, de glemte, de oversete, de kriminelle, de prostituerede. Ofte er Jesus af de fromme, præsterne og farisæerne, blevet kritiseret for at omgås alle de urene. Underforstået, at han da burde være sammen med dem, for de har jo med deres ydre fromhed vist, at de har gjort sig fortjent til hans opmærksomhed.

På Golgata er Jesus også sammen med de nederste, de forhadte og de udstødte. To røvere, der sammen med ham skulle lide og dø.

Vi ved ikke meget om dem. Men det er overvejende sandsynligt, at de har hørt om Jesus.

Det havde alle.

De ved, at han har helbredt syge, at han har en tendens til at spise sammen med alle dem, de andre hader. De kender sikkert nogen, som er blevet det i Jordan af Johannes Døberens, som forberedte folk på frelsens som Esajas har profeteret om.”

Så de ved godt, hvem Jesu er. De ved, at han har sagt at man skal elske sine fjender og bede for dem, der forfølger én.⁴

Nu oplever de, at Jesus faktisk gør det, han har sagt andre skal gøre. korsene er lige blevet rejst og midt i jublen fra masserne og smerten og lidelsen Jesus selv var i, udbryster han.”Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.”⁵

Røverne ser en mand, der er nærmest nedbrudt, men også en mand, som holder fast i det, han tror på.

⁴ Matt 5,44

⁵ Luk 23,34

5 af 8

Den ene røver spotter ham og siger: "Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!"⁶ Når vi selv er på spanden, kan vi afledes os fra vores eget rod, ved at finde andre, der også er på den. Det er meget menneskeligt.

Den anden begynder at forstå, at Jesus er for real. Så han flytter fokus røveren, der mobbede Jesus. Han irettesætter den mobbende røver. Vi to får det vi har fortjent. Det er helt galt, men retfærdigt. I bibelsk sprogbrug: Vi er syndere og får det vi har fortjent. Men på peger han; Jesus er helt uskyldig!

Midt i deres værste elendighed, har de fået noget at tænke over. Når de ser op, opdager de, at Jesus er med dem i deres lidelse. Måske er det desperation, måske er det sidste håb. Der er i alt fald ikke et langt livs studier af bibelen, eller mange besøg i synagogen, eller ofringer i templet. Med sine sidste kræfter udbryder han: "Jesus, Husk mig, når du kommer i dit rige!"⁷

Ordet husk mig⁸, betyder ikke bare husk, for det er et ord, som i det bibelske univers betyder mere end det. Det betyder "Hjælp mig, frels mig."

Jesus ser ikke på den døende mands meritter, hans tro, hans hellighed, men han hører hans råb, og dermed hans tro. Han ser hans behov for frelse. Måske er hans tro ikke større end et sennepsfrø⁹, men den er der, ellers havde han ikke råbt.

Nu bliver det interessant: Jesus siger: "I dag skal du være med mig i Paradis!"¹⁰ I dag betyder lige nu.

⁶ Luk 23,39

⁷ Luk 23,42

⁸ Gud glemte ikke Noa 1. Mos 8,1, Gud huskede Abraham og reddede Lot i 1. Mos 19,29

⁹ JF. Matt 17,20

¹⁰ Luk 23,43

Hvad sker der med os, når vi dør? Baseret på min læsning af bibelen, bl.a. præcis dette stykke, er det min tro, at når vi dør, oprejses vi umiddelbart i Guds rige. Jeg tror sådan fordi jeg læser, at Jesus har samtaler med Moses og Elias i evangelierne¹¹. Jeg tror sådan fordi Paulus indikerer, at hvis han dør, skal han være sammen med Gud.¹² Jeg tror det, fordi Jesus siger i dag skal du være sammen med mig i Paradis. Jeg tror sådan fordi menneskers nærdødsoplevelser viser os, at det nye liv begynder umiddelbart.

Jeg tror sådan, fordi jeg har oplevet menesker finde dyb fred og tillid ind i døden. Min mors gamle faster, som hele tiden i øvrigt har sagt til min familie, at jeg endte som præst, døde med et smil på læben og et tak Jesus.

I dag skal du være med mig i Paradis.

Paradis er et gammelt persisk ord, der betyder kongens have. Den største belønning man kunne få, var at blive lukket ind i kongens have og nyde skønheden og freden der. Der var intet smukkere sted på jord. Med tiden blev Paradis overtaget af den jødiske kultur og begyndte at henføre til Edens have, som er kongens have - Guds have.

Haven som Gud har skabt os til at være i., Og ja, det er rigtigt, at menesket på grund af Adams og Evas synd, blev smidt ud af haven og dermed fremmedgjort for Gud. Men det er den have, der peges på, når Jesus siger, I dag skal du være med mig i Paradis.

Gud ønsker at vi skal leve i Paradis, og indtil da er det vores opgave at skabe et Paradis, som kan være på jorden, blandt menesker i vores verden. Men der kommer en dag, hvor vi skal være med Jesus i Paradis.

¹¹ Mark 9,2-13, Luk 9,28-36 og Matt 17,1-10.

¹² Bl.a.Fill 1,20

Jeg siger ikke, at bibellæsning, bøn, næstekærlighed, dåb, nadver, gudstjenester, ikke er vigtige. Det er det. Det er vigtigt for at skærpe vores sanser og vores tro, så vi ser Gud midt i vores liv, så vi finder kræft og styrke til at elske Gud og vores medmennesker, sådan som Jesus gjorde, for på den måde peget vi på Guds kærlighed, som en forvandlende kraft i verden og i menneskers liv.

På den måde kan vi være dem, som er der, hvor mennesker, har brug for at møde nåde, kærlighed og barmhjertighed, for det er vi kaldet til at vise og til at gøre.

Det er præcis det Jesus viser på koret overfor de to røvere. Det er det Jesus viser du og jeg på korset. Det er en helt central begivenhed i al kristen tro og tanke, for på korset og med ordene til i dag skal du være med mig i Paradis, gøres der op med at al synd, som kan skille et menneske fra Gud og for et evigt liv i Paradis.

Jesus spørger ikke forbryderen om han tror, om han er døbt om han vil være med til at opretholde... han ser ham for den han er.

Det er lige snart adventstid, og vi skal gøres klar til at fejre, at Jesus kom, at Gud vil frelse os og denne verden fra alt ondt og fra vores egen selvoptagethed.

I dag er grunden lagt, og jeg vil slutte af med at sige at vi kan tage mod og bringe Guds kærlighed frem overalt. For uanset hvad, så er vi aldrig et sted, hvor vi kan sige, at vi har gjort os fortjent til den.

Nåden er for alle. For røveren i elendighed på korset, for du og jeg, uanset hvilken elendighed, eller hvilken fest, du måtte begynde dig i.

Jeg har brug for frelse, og det tror jeg også, at du har.

8 af 8

Jesus er med dig. Lad os byde adventstiden velkommen.

Som Paulus så fint siger det: "For at nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke Jer selv, gaven er Guds."¹³

Amen.

¹³ Ef 2,8